

zijn. [fol. 1731] Dat het bestuur de dienaren hun maatregelen ernstig heeft verweten en hen aanspoorde voortaan wat dapperder te zijn, is goedgekeurd. De voorzichtigheid moet wel in acht genomen worden. De sipoys mogen in dienst blijven totdat het gevaar is geweken, waarna ze direct moeten worden afgedankt. Het is uitstekend dat er ter beteugeling van de kleine regenten 30 oosterse soldaten onder twee oosterse sergeants en drie korporaals naar Jagannathpur zijn gezonden. Dat is ook het geval met het plaatsen van twintig, en daarna nog eens tien van de gehuurde sipoys uit Sadras, om de zoutwinning bij Edeoor te beschermen. Tevens is goedgekeurd dat de dienaren zijn opgetreden tegen de pogingen van de groot-visiador te beletten dat Companies nely en textiel daar wordt aangevoerd. Ook de onderhandelingen met de nawab en de hoofden van de moradores te Payanoer hadden zoveel succes dat, toen de visiador daar verscheen, de korporaals en 30 gewone sipoys bij het dorp Edeoor niet alleen teruggetrokken konden worden, [fol. 1732] en de zoutwinning ongestoord kon voortgaan, maar dat hij beloofde de sipoys die in dienst waren genomen, te betalen. Maar later ontkenden de gemachtigden van de visiador, die de jaarlijkse rechten kwamen innen, dit, hoewel hun een parwanna van de nawab werd getoond, waarin staat dat zulke kosten, daar ze ten behoeve van de visiador waren gemaakt, voor zijn rekening zouden komen. Het is daarom terecht dat de dienaren deze kosten op de rechten hebben gekort en dat het bestuur heeft bevolen aan de naleving van de parwanna te blijven vasthouden. Tevens is niet alleen goedgekeurd, maar ook geprezen dat de opperhoofden te Jagannathpur zo doortastend waren om een luitenant met enige Europese en inlandse soldaten uit te zenden tegen de gewelddadigheden van de regent van Samalkot. Deze had 300 sipoys onder een lager hoofd naar Golepalem gestuurd om een broer van Compagnies koopman en nog drie gemachtigden van de handelaars en verscheidene winkeliers daar gevangen te nemen, om daarmee geld van hen af te persen [fol. 1733] voor een oorlog tegen enige andere inlandse regenten. Hij had hen daarover al lang lastiggevalen. Deze actie had zoveel succes dat de gevangengenomen personen zijn vrijgelaten en dat de regent voorwendde van al deze gewelddaden niets te weten. Er is mee akkoord gegaan dat de dienaren te Bimlipatam aan prins Gopoe en enige dienaren f 300,- ten geschenke hebben gegeven om te bereiken dat de tol, die de gunstelingen van de prins afpersten van degenen die bij de Compagnie naar de markt kwamen, werd afgeschaft. Maar zulke geschenken moeten geen regel worden, zodat de Compagnie niet nog meer belast wordt. Er is mee ingestemd dat aan geschenken op het hoofdkantoor en onderhorigheden in 1761/62 ter waarde van f 8988 bij inkoop, f 12.087 bij verkoop werd besteed. Dit is bij inkoop f 1238, bij verkoop f 2481 minder dan in het vorige boekjaar. Het bestuur is aanbevolen hiermee vooral zuinig te zijn. [fol. 1734] Wat de vreemde naties betreft is het juist dat het verzoek van het Engelse bestuur te Madras om Robbert Douwzet als resident te Nagapattinam toe te laten is afgewezen. Men wilde geen persoon met een publieke functie, zoals resident, agent of consul, toelaten. Zou Douwzet zich als particulier willen vestigen dan kon hij van alle diensten voor inwoners gebruikmaken en zou hij in alle opzichten geholpen worden. Dit is veel te algemeen gesteld en daarom is het bestuur bevolen om ieder verzoek tot toelating door vreemden voor onbepaalde tijd beleefd af te wijzen, omdat anders het doel geen vreemden te huisvesten niet wordt bereikt. Het is een goede zaak dat de posthouder te Machilipatnam er zowel mondeling als schriftelijk tegen heeft geprotesteerd, dat het Engelse opperhoofd Richard Fairvelt het pakhuys van de Compagnie, dat vlakbij het vroegere huis van de Nederlandse fiscaal stond, heeft laten afbreken. Hij weigerde er aandacht aan te besteden. [fol. 1735] Het bestuur is bevolen hiervan en van alle onredelijke handelingen van de Engelsen, een memorie op te stellen en die met alle relevante stukken naar Batavia te zenden om naar Heren XVII te worden doorgestuurd.)

Intussen hebben wij almeede goedgekeurt de handelwijze der ministers met opzichte tot het aan haar gedaan verzoek door het ministerie Madras om zeekeren pagter der landenschappen van Madura en Tinnevelij genaamt Mahometh Us of Chan, die zig tegens haar en des nababs ordres opposeerden en waaromtrent de Engelschen bevreesd scheenen dat